

Resor

➔ Den traditionella formen av det japanska lilla pensionatet, *ryokan*, uppdateras. Historiska samurajhem och tehus återuppstår med en mer modern blick. Dessa små pensionat har grundvärderingar som tydligt talar till vår tid.

Zen i uppdaterad tappning

Foto: Lantern Onomichi Garden

1 Inuti en lanterna

I några av de sex rummen har väggarna täckts av washi, japanskt papper, och med få möbler och stor rymd förstärks känslan av att vara inlindad och mjukt omfamnad. Det är Bijoy Jain, den indiska arkitekten känd för sin jordnära formgivning och känsla för material, som lagt sin hand vid projektet. Den gamla skolans ryokans, små pensionat som ofta varit familjeägda och djupt förankrade i det japanska livets seder och bruk, har varit kända för att hålla sig till strikta regler om när man äter, badar och sover. Men ryokan Lantern Onomichi Garden, ofta kallad LOG, i staden Onomichi, har sänkt garden. I baren serveras lokal chardonnay till popmusik och i restaurangen lagas mat som främst består av grönsaker. Beläget på en bergssluttning lyser LOG:s ljusläga ödmjukt men varaktigt.

Foto: Tomohiro Sakashita

2 Salt och bad

I mars öppnar ännu en uppdaterad modell av ryokan. En av de främsta namnen inom lyxhotellsegmentet, Adrian Zecha, grundare av den exklusiva hotellgruppen Aman, har tillsammans med den japanska hoteliern Yuta Oka sjösat Azumi Setoda. På den lilla ön Ikuchijima har salt länge varit en viktig handelsvara. Den nya ryokan ligger i ett anrikt före detta residens till en familj som gjorde sin förmögenhet på just salt, i byn Setoda. Inredningsstilen i de 22 rummen och tre matsalarna hämtar inspiration från tehusens estetik med naturmaterial, särskilt trä. Till skillnad från traditionella ryokans där gästen serverades i sitt eget privata rum har Azumi Setoda gemensamma utrymmen. Ett sådant är badhuset som ligger tvärs över gatan och är öppet även för lokalbefolkningen, med både bastu och ett särskilt citron- och saltbad.

Foto: Sowaka

3 Wabi-sabi i geishadistriktet

I ryokan Sowaka omtolkas århundraden av traditioner, centralt belägen i Kyotos berömda geishadistrikt. Byggnaden var i hundra år mötesplats för stadens elit och är i stilen sukiya-zukuri, som i japansk kultur handlar om det förfinade umgängets konst och i synnerhet teeceremonin. Trädgården är som lågmäld poesi och känslan i virrvarret av korridorer med pappers-tunna skjutdörrar och vinddrag är av en annan värld. Sängen är bekväm och högtalarsystemet styrt av bluetooth, men kvar finns visdomen om alltings förgänglighet.

Foto: Maana Kyoto

4 Dyrbar stillhet

Vännerna Irene Chang och Hana Tsukamoto har på bara två år förverkligat sin idé om ryokans i Kyoto som är en blandning av Airbnb och lyxhotell, nämligen Maana Homes. Två har redan öppnat, ytterligare fyra är planerade, senare i år är det dags för Maana Kiyomizu. Det första Maana Kyoto och det andra Maana Kamo ligger i separata gatuhus med skilda stilar och berättelser. Ägarna, som själva är designers, menar att meningen är att man som gäst ska hitta till tystnaden inuti sig själv. Vägen dit är hemmens sömlösa blandning av arv och nutida element, med rum för stillhet och kontemplation.

Foto: The Mitsui Kyoto

5 Buddhistisk bambuskog

Ett helt hotell har formgivits med ledord som mystik och hantverkskunnighet, stöpt i en nytolkning av Kyotos unika kultur. Staden, som på många vis stått stilla i tiden, fick i november tillökning av Hotel The Mitsui Kyoto. Innanför entrén väntar en mindre skog av bambu, en omtolkning av kekkai, en häck av bambu som utöver att vara en funktionell barriär ska fungera som ett slags spirituellt beskydd. I lobbyn har en lanterna, en shoji, i överdimensionerade proportioner hängts i taket. Hotellet är både en hyllning till och emellanåt en högljudd tolkning av japansk traditionell gästfrihet.

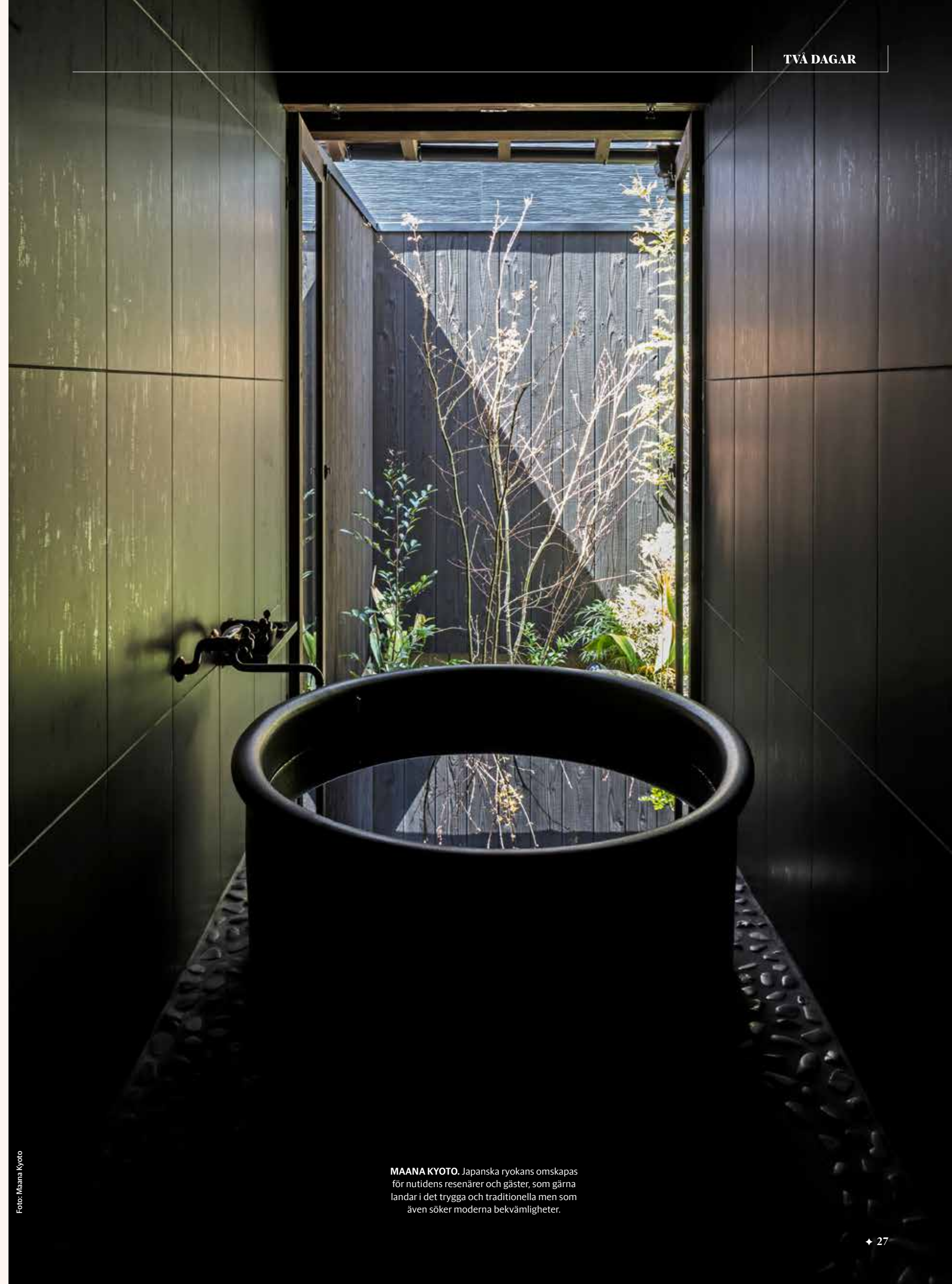

Foto: Maana Kyoto

MAANA KYOTO. Japanska ryokans omskapas för nutidens resenärer och gäster, som gärna landar i det trygga och traditionella men som även söker moderna bekvämligheter.